

Auca de l'Arc adrianenc

El Segle XIII, al carrer del Carme barceloní, un convent de Carmelites calçats es construí

Els Carmelites resaven i treballaven a l'horta tenien un alt campanar i una gòtica porta

El 1835 va haver nit de gran dol era un fatidic 25 de Juliol

A la plaza de toros "corrida" va haver i tan, però, tan dolenta va ser...

Que, en sortir el públic molt enfurismat a la crema de convents varen cridar

Esperitats els frares varen fugir, i el convent abandonat restà així

El 1838 la Universitat, ja de Cervera a Barcelonà retornà

Els universitaris, com no tenien on estudiar cap el reedificat convent del Carme varen anar

Durant 33 anys, els estudiants varen passar sota la gòtica porta, amb els llibres a la mà

Quan la demolició del convent començà quelcom va passar a Sant Adrià

Un duel a Sant Adrià, en Juli Parellada en tení del que ben parat, vora Cal Tondo, en sortí

I agraït al Bon Déu una gran promesa en feu

La porta del Carme abans d'enderrocar-la la frassladaré i una gran església a la riba del Besòs viuecaré

En Juli Parellada va morir sense dur l'església a bon fi.

I així conegueren els adrianencs un arc-porta entristit i penitent.

Aquesta és la història d'un arc solitari i estrany que des 1874, per atzar, a Sant Adrià pertany

Texte i dibuixos: Aroca Puera

Collectiu de dones

DONES DEL FUTUR

I acabem, amb gran goig, constatant ja que l'Arc gòtic símbol és de Sant Adrià